

Arbejdsgruppen har i april 1995 afgivet sin rapport til indenrigsministeren.

Rapporten indeholder en udførlig beskrivelse af de opgaver, der i dag varetages af de danske repræsentationer i udlandet på udlændingeområdet, samt en udførlig redegørelse for de opgaver, som den hidtidige indvandrerattaché i Islamabad har varetaget.

Rapporten indeholder endvidere en beskrivelse af andre danske myndigheders anvendelse af og erfaringer med udstationering af medarbejdere i udlandet, ligesom der i rapporten er en kort redegørelse for anvendelsen af udlændingeattachéer mv. i Norge og Sverige.

Herudover indeholder rapporten en gengivelse af de overvejelser, som arbejdsgruppen har gjort sig vedrørende de spørgsmål, der er rejst i arbejdsgruppens kommissorium.

Arbejdsgruppen har i den forbindelse peget på 3 modeller for en eventuel øget indsats i udlandet på udlændingeområdet. De nævnte modeller udgør ifølge rapporten ikke alternativer, men tiltag, som indbyrdes kan kombineres og supplere hinanden:

1. *Faste udlændinge-attachéer*, som udstationeres i de lande, hvorfra der kommer flest flygtninge. Her vil attachéerne kunne kontrollere dokumenter fra flygtninge og lære forholdene i landet at kende, så det bliver lettere at vurdere bl.a. asylsagerne i Danmark.
2. »*Flyvende attachéer*«, som udsendes til aktuelle brændpunkter og på skift arbejder i forskellige lande. Denne model minder i vid udstrækning om de modeller, der anvendes af udlændingemyndighederne i Norge og Sverige. Som et eksempel på brændpunkter kan nævnes lande eller områder, hvorfra der akut sker en pludselig, større indstrømning af asylansøgere. Også disse attachéer vil bl.a. kunne sætte sig ind i de pågældende landes dokumenter og bidrage til, at falske dokumenter lettere kan sorteres fra.
3. Herudover er det intentionen, at der i højere grad skal foretages delegationsrejser (»*fact finding-missions*«) til andre områder med det formål at udarbejde rapporter om forholdene i landene primært til brug for asylsagsbehandlingen.

Indenrigsministeriet vil snarest tage stilling til, om og i givet fald på hvilke områder arbejdsgruppens anbefalinger bør udmøntes i konkrete initiativer.

3.3. Direktoratet for Udlændinges fremtidige rolle

Blandt andet som følge af de nye opgaver, som Direktoratet for Udlændinge vil blive tilført i forbindelse med den foreslåede overførsel af afhøringskompetencen i asylsager fra politiet til Direktoratet for Udlændinge, og som følge af, at ministeren fore-

slås bemyndiget til at overføre visse 1.-instansafgørelser m.v. til statsamtene, jf. pkt. 3.1., er der behov for forskellige strukturændringer.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse bør direktoratet gøres til et alment *sagkyndigt* direktorat, der kan fungere som statens (regeringens) ekspert på et bestemt område (udlændingeområdet). Der vil således ske en fastholdelse og styrkelse af den sagkundskab, som direktoratet besidder i dag.

Indenrigsministeriet vil derfor tage initiativ til at uddelegere til Direktoratet for Udlændinge en række generelle, mere alment orienterede ansvarsområder, der i dag varetages af Indenrigsministeriets departement. En sådan udlægning vil bl.a. omfatte visse generelle rådgivende opgaver og det internationale samarbejde på udlændingeområdet.

Da Direktoratet for Udlændinge efter ministeriets opfattelse bør gøres til en alment sagkyndig myndighed, der skal have et omfattende ansvar på udlændingeområdet, finder Indenrigsministeriet, at det vil være en naturlig konsekvens heraf, at Direktoratet for Udlændinge tildeles ansvaret for centerindkvarteringen af asylansøgere og personer med midlertidig opholdstilladelse. Yderligere påtænkes det, at opgaverne i forbindelse med centerindkvarteringen vil blive løst i et samarbejde med statsamtene.

Der søges etableret en kontraktsstyrelsesmodel for Direktoratet for Udlændinge, således at den overordnede økonomiske ramme bliver fastlagt på grundlag af de forventede arbejdsresultater i direktoratet.

Den nærmere afgrænsning af de opgaver, der vil blive delegeret til Direktoratet for Udlændinge, fastlægges af indenrigsministeren i en cirkulæreskrivelse og vil løbende kunne tilpasses de aktuelle behov.

4. Flygtningenævnets forhold

4.1. Indledning

De i dette lovforslag fremsatte effektiviseringsforslag vedrørende Flygtningenævnet skal bl.a. ses på baggrund af, at der for tiden ikke er fuld balance mellem antallet af indkommende og afgjorte sager i Flygtningenævnet.

Flygtningenævnet vil med daglige dobbelte nævnsmøder kunne afgøre ca. 170 sager om måneden.

I november 1994 blev der i Flygtningenævnet modtaget 305 spontansager, i december 1994 441 spontansager, i januar 1995 251 spontansager og i februar 1995 199 spontansager. I perioden november 1994 – februar 1995 indkom der således i alt 1.196 nye spontansager til nævnet.